

[Ritt Bjerregaard.]

modtog indstillinger om basisuddannelserne. Den forcerede planlægning omkring Roskilde universitetscenter skyldtes VKR. Allerede i 1972 skulle centeret kunne modtage ca. 700 studerende til basisuddannelse. At det betød en stærkt forhastet og dermed selvfølgelig overfladisk planlægning, er vel unødvendigt at tilføje. Det blev socialdemokratiske undervisningsministre, der skulle råde bod på dette hastværk, og det blev gjort, lige så vel som socialdemokratiet i sin regeringsperiode afholdt sig fra demonstrati-onspolitik. Socialdemokratiet fortsatte udbygningen af Roskilde universitetscenter, selv om vi havde ønsket udviklingen i Ålborg. Vi vedstod tidligere politiske beslutninger.

Havde den siddende regering på samme måde levet op til sine politiske forpligtelser, havde vi ikke haft debatten her i dag. Læreruddannelsen var jo nemlig hele tiden med i planerne for udbygningen af Roskilde universitetscenter.

Allerede i betænkningen af 18. maj 1966 vedrørende uddannelse af lærere til folkeskolen nævnes de integrerede læreruddannelser, og i loven af 4. juni 1970 formuleres ønsket om at få belyst problemerne omkring folkeskolelæreruddannelsen ved centrene, og dette ønske kan føres tilbage til adskillige debatter igennem 1960'erne. Det medførte, at den daværende undervisningsminister i maj 1972 nedsatte et udvalg til at gennemarbejde problemerne omkring læreruddannelse og lærerbehov. Dette udvalg har netop afgivet betænkning, og det er interessant læsning på baggrund af beslutningen om, at der ikke skal være folkeskolelæreruddannelse ved Roskilde universitetscenter. Udvalget lægger bl. a. op til en folketingsbeslutning, der tager sigte på en samordning af læreruddannelsen, og punkt 7 lyder — jeg citerer:

„Ministerens bemyndiges til at iværksætte forsøg med koordinerede læreruddannelser, bl. a. ved universitetscentre i Odense, Roskilde og Ålborg.“

Ak ja, ministerens embedsmænd i dette udvalg handlede selvfølgelig i god tro.

Man kunne så spørge, hvorfor socialdemokratiet mener, at det er vigtigt, at der foregår læreruddannelser ved universitetscentre.

For det første ønsker vi smidiggjort uddan-

nelsessystemet, og vi tror, det dels kan ske ved, at der bliver overgange fra én uddannelse til en anden, det er f. eks. ikke hensigtsmæssigt, at studerende skal begynde helt forfra, hvis de ønsker en anden uddannelse, dels ved, at der skal være sammenhæng i uddannelsessystemet. Hvorfor oprettholde skarpt adskilte læreruddannelser, når vi ved, at uddannelsessystemerne lapper over hinanden, og vi i øvrigt også ønsker forskellige læreruddannelser i de enkelte uddannelsesforløb?

For det andet vil det for at leve op til de problemer, der både rejses i perspektivplan II og i helhedsplanen, være nødvendigt at realisere centertankens ideer om kortere uddannelser og flere forskellige afgangsniveauer. En integration af læreruddannelsen kunne give disse muligheder.

For det tredje har vi brug for erfaringer fra forsøg inden for læreruddannelsesområdet, når vi skal revidere læreruddannelsesloven. Af undervisningsministerens udtalelser omkring Roskilde universitetscenter kunne man få det indtryk, at hun mener, at læreruddannelsen ved seminarierne fungerer godt nok. Det mener vi ikke. Vi ser frem til en revision af denne lov, men vi ønsker erfaringer fra andre læreruddannelser, så vi har mulighed for realistiske ændringer.

For det fjerde anser socialdemokratiet forsøgs- og udviklingsarbejde inden for uddannelsessektoren for uhyre vigtigt. Et stagnerende uddannelsessystem ville gøre det vanskeligt at leve op til nutidens og fremtidens krav.

Der er altså mange gode grunde til at ønske sig læreruddannelse ved Roskilde universitetscenter, mens det har været uhyre vanskeligt at mobilisere argumenterne imod. Havde undervisningsministeren så blot forsøgt at løse problemerne omkring Roskilde universitetscenter, men det er der jo ikke engang tale om. Ved at bremse læreruddannelsen og tilbyde de studerende eftermiddags- og aftenundervisning ved københavnske seminarier har ministeren handlet overilet. Problemerne er blot blevet udskudt. Hvis det er basisuddannelserne, ministeren mener er for dårlige, så var det her, der skulle sættes ind, og socialdemokratiet har givet ministeren muligheder for at styre, sidst ved skrivelsen af 19. september 1973, hvor daværende undervisningsmini-